

РЕШЕНИЕ

№ 6543

гр. София, 29.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **6488** по описа за **2013** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 17988 от 28.06.2013 година по описа на Административен съд София - град, подадена от Българска телекомуникационна компания АД, срещу решение от 27.05.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 115 състав, по нахд № 12005 по описа за 2012 г. С последното е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 0430 от 14.12.2011 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на касатора е наложено административно наказание на основание чл. 335 ЗЕС „имуществена санкция ” в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1, от Функционалните спецификации а осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга.

Касаторът твърди, че обжалваното съдебно решение е неправилно. постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалния закон, свързани с размера на наложеното административно наказание-касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК). Предвид всичко изложено касаторът моли отмяната на обжалваното съдебно решение и отмяна на спорното НП. В съдебното заседание, не се представява.

Ответникът - редовно призван, не взема становище по касационната жалба и не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, решението за правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 0430 от 14.12.2011 г. на Комисията за регулиране на съобщенията.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установена описаната в АУАН и оспореното НП фактическа обстановка, както следва: За периода м.02,2011-м.04,2011год Б. АД обявило пролетна промоция 2011год ,според правилата на която нови абонати ,които закупят един от обявените шест тарифни плана и сключат срочен договор получават двойно повече минути и смс-и в сравнение със стандартните условия,а нови абонати,които пренесат номера си от мрежата на друг оператор в мрежата на касатора на някой от посочените шест плана и сключат срочен договор получават двойно повече минути и смс-и в сравнение със стандартните условия,но също и двойно по ниска месечна такса в сравнение с тях.На 01,02,2011год Б. АД сключило два договора в рамките на обявената промоция-един с абонат,който пренася номера си от друг оператор и друг с абонат на самия касатор.В първия случай таксата на абоната който пренася номера си от друг оператор била двойно по ниска в сравнение с другия.На дата 14,06,2011год на касатора бил съставен АУАН. Въз основа на АУАН е издадено оспореното НП.

Тази фактическа обстановка районният съд е приел за установена въз основа на събраните по делото доказателства – писмени доказателства, включително такива за компетентността на административнонаказващия орган, както и гласни доказателствени средства – показанията на свидетеля К..

Въз основа на така събраните доказателства, районният съд е счел, че жалбата срещу оспореното НП е неоснователна. Намерил е, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на НП. При съставянето на АУАН и при издаване на оспореното НП не са допуснати съществени нарушения. Както АУАН, така и НП са съставени от компетентен орган и при спазване на материалния закон. Налице е съответствие между посочените като съставомерни елементи и дадената правна квалификация на нарушението. По същество на оспорването съставът на СРС е приел, че Б. АД е осъществил от обективна страна състава на нарушението, за което е наказан. Предвид това, съдът е намерил, че следва да понесе административно-наказателна отговорност за поведението си. По тези съображения е

потвърдил спорното НП в неговата цялост.

Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира, че жалбата срещу постановеното от районния съд съдебно решение е неоснователна по следните съображения:

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 НПК.

Правилно е възприето от въззивния съд, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Обжалваният санкционен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на изискванията на чл. 34 ЗАНН. По съществото на спора, след като е обсъдил доказателствената съвкупност и в съответствие с нея, съставът на СРС законосъобразно е приел, че касаторът е осъществил обективно състава на вмененото му нарушение. Постановеното от районния съд съдебно решение не страда от наведените касационни основания.

Съгласно чл. 20, ал. 1 Функционалните спецификации /обн.ДВ бр.8/25,01,2008год/ доставчиците следва да осигурят равнопоставеност на абонатите и потребителите, които са се възползвали или са заявили желание да ползват правото си за пренасяне на номер, и собствените си абонати и потребители.От събраните в рамките на въззивното производство доказателства безспорно се установи,че на 01,02,2011год Б. АД сключило два договора в рамките на обявената промоция-един с абонат,който пренася номера си от друг оператор и друг с абонат на самия касатор.В първия случай таксата на абоната който пренася номера си от друг оператор била двойно по ниска в сравнение с другия.Поведението на касатора,описано по горе представлява неравнопоставеност между абоната,който пренася номера си и този,който е клиент на касатора,но се възползва от правата в новата промоция. Посочената привилегия по същество представлява нарушение на изискването ,залегнало в чл.20 ал.1 от ФС.Обстоятелството,че КРС е била уведомена за промоцията съгласно изискванията на ЗЕС и не е предприела други действия не означава,че за касатора са отпаднали задълженията,предвидени в чл.20 ал.1 от ФС.

Неоснователен е и другият довод, наведен в касационната жалба, относно неприложението на чл. 28 от ЗАНН. Не може да се приеме, че е налице маловажен случай, тъй като вмененото нарушение, макар и формално, е от категорията на тези, от които могат произтекат значителни вреди за неограничен брой потребители на мобилната телефонна услуга. Допълнителен аргумент в тази насока е и факта, че допускането на нарушение на разпоредби от Функционалните спецификации от касатора не е изолиран случай, а напротив от посочването в НП на съдебни актове,с които са потвърдени други наказателни постановления за нарушения на ФС, се установява, че касаторът е извършил и други административни нарушения,за които е бил наказан по предвидения за това ред,поради което и не би могло да се приеме,че настоящия случай е от категорията,посочени в чл.28 от ЗАНН.

По всички така изложени съображения, съставът на АССГ намира, че като е приел за безспорно установено извършването на административното нарушение от Б. АД при така възприетата фактическа обстановка, СРС е постановил законосъобразен съдебен

акт, който не страда от релевираните пороци и следва да бъде оставен в сила.

Предвид гореизложеното, касационната жалба е неоснователна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като законосъобразно и правилно.

Ето защо на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.05.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 115 състав, по нахд № 12005 по описа за 2012 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.